

Cõi Thiên Thai

<http://www.coithienthai.com>

3. Vận Hành Bình Thường

<http://www.coithienthai.com>

26. Tại sao lại ham muốn ?

Các **động vật nguyên sinh** chỉ có một tế bào độc nhất. Muốn sinh sản, nó chỉ cần đơn thuần tách ra làm 2 mảnh, sau đó, mỗi mảnh sẽ trở thành một sinh vật mới, mỗi sinh vật mới đó lại tự động tách ra làm hai và cứ tiếp diễn như vậy mãi. Nhưng khi đã chia ra hai loại **đực** và **cái**, thì hoạt động sinh dục là cao cấp nhất, luôn luôn tương ứng với mức độ phát triển của bộ não.

Ở con người, động vật tiến bộ nhất và (có lẽ) duy nhất biết suy nghĩ trên hành tinh, với bộ não hoàn chỉnh nhất, do đó, đã nảy sinh một chức năng mới là **chức năng tình dục**, không còn do bản năng mà do ý muốn, tức có suy nghĩ.

27. Sao lại chỉ có ở loài người ?

Với loài chó chẳng hạn, chu kỳ sinh dục diễn ra trung bình khoảng 2 lần mỗi năm, nếu tính một con chó cái sống khoảng 15 năm, và có 14 năm sinh dục, chúng ta được khoảng 28 lần *phóng noãn* (hay *rụng trứng*) để phục vụ sinh dục tức là *thụ thai*. Trong khi đó, ở phụ nữ, với thời gian sinh dục khoảng 35 năm và chu kỳ kinh nguyệt 28 ngày, chúng ta sẽ được tới... 420 lần "có đầy đủ điều kiện *thụ thai*"

Sơ sánh nhỏ nói trên cho thấy sự khác biệt rất lớn về sinh dục ở người với những động vật cao cấp khác cùng sống trên hành tinh. Chưa kể là ở các giống cái khác, *trứng rụng là thời gian động dục, cần có con đực, theo bản năng*, còn ở phụ nữ thì không như vậy. Mọi chuyện đều được quyết định ngay trong đầu, lần lượt từ "đổi *tượng*" (*quan trọng nhất, đôi khi kể cả trong trường hợp mại dâm*) rồi đến tình cảm, môi trường, thời điểm thuận lợi, v.v... Cũng cần nhắc lại, đàn bà là động vật duy nhất chấp nhận sinh hoạt vào lúc đang mang thai và cũng là động vật nằm ở vị trí cao nhất trên bậc thang tiến hóa về phương diện này.

28. Thế còn đàn ông ?

Đàn ông thì thua xa. Ở động vật cấp thấp như cá, chim... chỉ có một cơ quan duy nhất là ổ *nhóp* (cloaca) dành cho *tiểu tiện, đại tiện* và *sinh dục*. Đến loài có vú và... đàn ông, đại tiện đã tách ra thành một bộ phận

riêng, nhưng *tiểu tiện* và *sinh dục* thì vẫn xài chung cơ quan, trong khi ở phụ nữ, cả ba chức năng nói trên đều có bộ phận chuyên trách riêng biệt.

Do đó mà về bản chất, đã có sự khác nhau đáng kể về "quan điểm" giữa đàn ông và đàn bà, ngay từ *căn bản cơ thể học*.

29. Sao vậy ?

Việc tách rời *đại tiện* một cách "rạch ròi", hơn nữa, khi người đàn ông "sinh hoạt tình dục", do xảy ra thay đổi *góc độ*, vị trí của cơ quan này lại càng xa cách *hậu môn* hơn, nên người đàn ông không hề cảm thấy "chuyện gì đặc biệt". Ngược lại, ở đàn bà, lúc nào và mãi mãi, cơ quan sinh dục cũng phải nằm giữa hai chức năng : *tiểu tiện* phía trên và *đại tiện* sát bên dưới.

Không có gì đáng ngạc nhiên nếu vẫn còn một vài phụ nữ cho "chuyện đó" là dơ dáy, xấu xa... với vị trí "đề gậy ấn tượng" như vậy. Tuy nhiên còn nhiều chuyện khác quan trọng hơn, nhất là về *căn bản sinh lý học*.

30. Chuyện gì lại còn quan trọng hơn ?

Cơ quan sinh dục ở đàn ông không thể sử dụng được trong điều kiện bình thường mà phải cần trải qua một quá trình thay đổi sâu sắc về độ cứng... mới "hành sự" được.

Sự việc này chỉ có thể xảy ra trong ba tình huống :

* Tác động qua giác quan : mắt nhìn một cảnh tượng “hấp dẫn”, tai nghe một câu (*giọng*) nói đặc biệt, mũi ngửi một mùi “quen thuộc”, v.v...

* Sau cùng, là đơn thuần bằng tư tưởng, chỉ cần “nghĩ bậy bạ” cũng đủ.

Ấy vậy, mà lại nằm ngoài sự điều khiển của ý chí (nhiều lúc muốn “gân chết” mà có được đâu ?). Trước một cơ chế điều hành như thế, Y học của thế kỷ XX đành... chào thua, chưa thể hiểu rõ, và “thuốc kích dục” (!?) vẫn là chuyện thần thoại.

31. Cần ở phụ nữ thì sao ?

Đàn bà thì lúc nào cũng được, dẫu muốn hay không, kể cả khi bị ép buộc, hăm dọa... cũng vẫn được ! Tuy vậy “cảm giác đúng mức” lại là chuyện khác. Đàn ông chỉ cần “vào ngay vị trí”, sau đó nhanh chậm, lâu mau... là tùy theo người, nhưng hầu hết đều đương nhiên - ô-tô-ma-tích - đạt *cực khoái*, tức “cảm giác tột đỉnh” dẫn đến *xuất tinh*. Nếu hội đủ điều kiện, kết quả (*hay hậu quả*) sẽ gây *thụ tinh* cho *noãn* để hình thành bào thai. Chuyện này cũng không thể so sánh được với phụ nữ.

32. Như thế nào ?

Vì sau đó, tất cả đàn ông trên đời, đều phải có một *thời gian kháng ngữ* mới “tái diễn” được, lâu hay mau tùy theo từng người, có khi chỉ cần 5 phút hoặc phải... 5

Phụ nữ không có “*thời gian kháng ngữ*”, bất cứ lúc nào các bà cũng có thể trở lại với *cảm giác* vì là *động vật đa cực khoái* (Multi-orgasmic) duy nhất trên hành tinh. Tuy nhiên cung cách của họ luôn luôn có chọn lọc, đó là *căn bản tâm lý học*.

33. Về mặt tâm lý thì như thế nào ?

Với phụ nữ, ngoại trừ trường hợp *mại dâm*, nếu muốn “sinh hoạt tình dục” thì phải là với ông xã, người yêu... hoặc chí ít ra cũng phải có “một tình cảm nào đó” thì mới tiến hành được.

Ngược lại, ở đàn ông, thường thì “với ai cũng được”, đôi khi cũng chẳng cần biết đương sự có *đồng ý* hay không, nhấm thấy được là được ! Theo nữ Tiến sĩ Sheire Hite thì đó là một bằng chứng về đẳng cấp trên bậc thang tiến hóa, và “đàn ông các anh gần với... súc vật” hơn chúng tôi.

Đối với đàn ông, mục đích tối hậu vẫn là *tình dục*, tuy sự việc có thể bắt đầu bằng một tình yêu lãng mạn, thanh cao, trong sáng, thuần khiết, v.v... và v.v.... Nhưng rốt cuộc rồi là cũng phải... “tới đó”.

Phụ nữ luôn luôn nghĩ đến tình yêu như “mục đích cuối cùng”, chiều chống để được chống thương, tuy không mấy hứng khởi, thậm chí họ có thể hiến dâng (*cho tình dục*) để được tình yêu của một người đàn ông.

Nhiều tác giả cho rằng những “khác biệt cơ bản” là điều may mắn cho nhân loại, vì nếu không, loài người suốt

ngay chi nghĩ tới "chuyện đó" chứ chẳng muốn làm gì khác.

34. Đàn bà có xuất tinh không ?

Do các đợt co thắt của cơ bắp vùng chậu vào lúc "cực điểm", nhiều phụ nữ bài tiết một ít nước tiểu còn lưu lại bàng quang, nhưng không phải xuất tinh, tức là - theo định nghĩa - có cùng phẩm chất với tinh dịch ở đàn ông.

Hiện tại, tuy vẫn còn tranh cãi, hầu hết các tác giả đều phải công nhận là nhiều phụ nữ đã tiết ra chất dịch từ các tuyến Skene, giống như tuyến tiền liệt của phái nam, nhưng đã thoái hóa. Hoặc sự gia tăng áp suất máu do các kích thích, đã làm cho chất dịch tràn ra nhiều hơn.

Dù sao, ở hai người vẫn có sự "lệch pha" khá quan trọng, đó là sự khác biệt về căn bản Tinh dục học.

35. Về phương diện gì ?

Về mặt "cảm giác", mọi đàn ông đều ít nhiều có khả năng kềm giữ, để "cố kéo dài thời gian" nhưng đến khi - vì một lý do nào đó - cần phải kết thúc nhanh cho "xong chuyện" thì lại KHÔNG LÀM ĐƯỢC.

Còn ở phụ nữ, với những người từng quen thuộc với cảm giác, muốn đạt cực khoái nhanh là điều trong tâm tay, nhưng khi thấy sắp sửa "bung", muốn trì hoãn cũng KHÔNG LÀM ĐƯỢC.

36. Điều này có ảnh hưởng đến sinh dục không ?

Khác với phụ nữ, đàn ông cần được kích thích để xảy ra cương cứng mới có thể thực thi khả năng truyền giống. Nếu không xảy ra hiện tượng này, thật khó tiến hành, thậm chí đôi khi đang "triển khai" nhưng không duy trì tốt, cũng có thể không xảy ra xuất tinh.

Phụ nữ, trái lại, không cần phải được kích thích để đón nhận tinh dịch và thụ thai. Do có thể thụ thai nhân tạo nên ngay cả "một người đàn ông thực sự" cũng chẳng cần thiết.

37. Thụ thai nhân tạo là sao ?

Để có con, yếu tố DUY NHẤT quyết định mọi việc ở đàn ông là CHẤT LƯỢNG TINH DỊCH, còn dương vật, thậm chí ngay cả sinh hoạt tình dục, v.v... chỉ có vai trò vận chuyển từ ngoài vào trong.

Dùng một Y cụ đặc biệt để bơm tinh dịch đàn ông vào bên trong tử cung phụ nữ, hay thụ thai nhân tạo là phương tiện khá hữu hiệu để có con. Tuy không thơ mộng, hoặc thú vị bằng "phương pháp cổ điển". Về mặt sinh dục, vai trò của người đàn ông chỉ đơn thuần là đưa tinh dịch vào trong âm đạo bà xã.

38. Để đạt cảm giác cực khoái ?

Không đúng. Cực khoái hay cảm giác tột đỉnh khi "sinh hoạt tình dục", xảy ra TRƯỚC KHI xuất tinh, và là

hậu quả, chứ không hề là nguyên nhân gây nên cảm giác.

Cực khoái là phần thưởng mà Thượng đế (?) ban cho đàn ông để duy trì sự tồn tại của loài người trên trái đất. Nếu không có “cảm giác mạnh” này, con người nguyên thủy chẳng có lý do gì để “sinh hoạt vợ chồng”. Đi câu cá hoặc săn “ma-mút” (1) hấp dẫn hơn và cần thiết hơn.

Trong thời đại sơ khai của buổi đầu lịch sử, có lẽ người đàn ông chỉ hành sự đơn thuần do bản năng sai khiến, để được hưởng một “cảm giác đặc biệt”.

Sau đó chính vì thích thú mà họ mới tiếp tục, và duy trì nòi giống đến nay.

Ngày ở cuối thế kỷ XX, khi người đàn ông làm “chuyện đó” chắc có lẽ cũng vẫn chẳng có gì thay đổi, về mặt “mục đích cơ bản” so với người tiền sử.

39. *Vậy thì làm chuyện đó như thế nào ?*

Trên nguyên tắc thì loài người làm “chuyện đó” để đạt bốn mục đích chính :

- * Truyền giống, tất nhiên là chỉ trong một số trường hợp cần thiết.
- * Tạo giao cảm thân thương nhất giữa hai vợ chồng.
- * Tìm kiếm khoái lạc và hạnh phúc.
- * Sau cùng và có lẽ quan trọng nhất là gây tác động sinh lý trên cơ thể.

Một cuộc “gắn gũi” thỏa đáng cho cả vợ lẫn chồng

(1) Loài voi thời tiền sử.

khiến lưu lượng máu, xung động thần kinh, nồng độ các chất nội tiết phải điều hòa, phối hợp hoàn chỉnh... tạo điều kiện thuận lợi cho mọi cơ quan, bộ phận toàn thân hoạt động tốt, đưa đến tình trạng sảng khoái đặc biệt. Hiện tại, chưa có loại thuốc an thần, gây ngủ nào hiệu nghiệm bằng...

Vào đầu thập niên 1960, công trình nghiên cứu của Masters và Johnson đã đặt nền móng cho những hiểu biết khoa học về “sinh hoạt tình dục” ở loài người, và vẫn còn giá trị cho đến nay tuy một vài chi tiết, sau đó, cũng được nhiều tác giả khác sửa chữa, bổ sung.

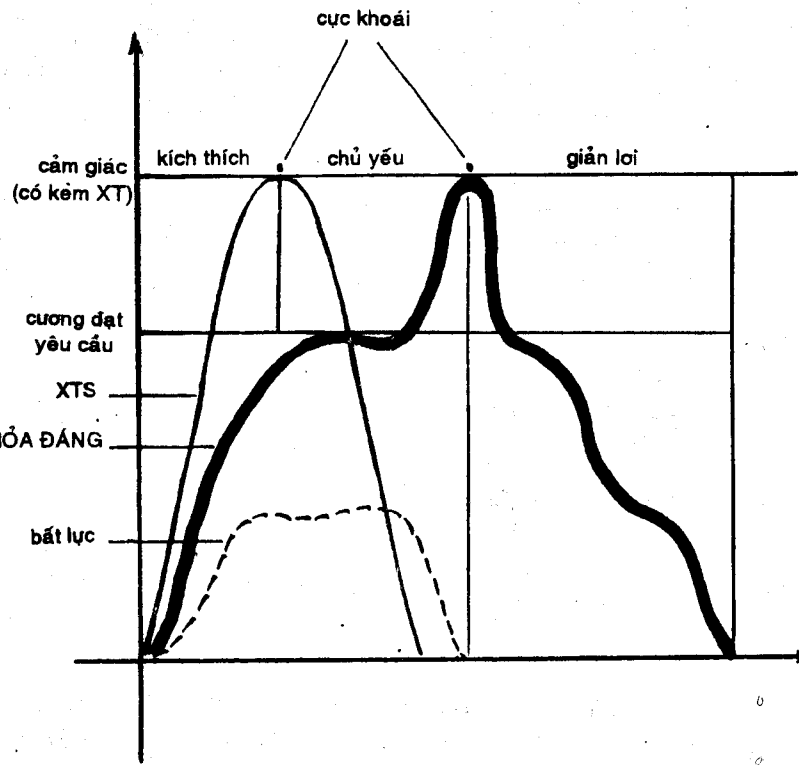
Masters-Johnson chia hiện tượng này ra làm bốn giai đoạn. Trong thực tế, các giai đoạn đều kế tiếp nhau, liên tục và nhuần nhuyễn, thành một thể thống nhất rất khó tách rời như mô tả :

* Đầu tiên là *giai đoạn kích thích*, có thể rất nhanh, trong vài mươi giây hoặc kéo dài hàng tiếng đồng hồ.

40. *Giai đoạn kích thích bắt đầu như thế nào ?*

Bằng bất cứ kích thích nào gây ra “ý muốn cụ thể hóa bằng hành động”, rất đa dạng và phong phú, thay đổi tùy theo người. Tất cả năm giác quan : mắt nhìn, tai nghe, da chạm, hơi thở, mùi quen thuộc, v.v... và phủ trùm lên trên hết là *tư tưởng* đều có khả năng mở đầu cho “giai đoạn kích thích”.

Hiện tượng nổi bật trong giai đoạn này là sự *dồn máu* xuống các cơ quan bộ phận liên hệ, dẫn đến hai hậu quả khác nhau, vì *lý do cấu trúc*.

Hình 9 : Quy trình tình dục ở đàn ông.

áp suất lưu lượng máu gia tăng, từ khoảng 3ml/phút lúc bình thường, lên đến 100-120 ml/phút (30-40 lần nhiều hơn), kết quả "trông thấy" là những thay đổi về thể tích, chiều dài, đường kính và độ cứng.

Ở phụ nữ trái lại, âm đạo là "không gian rộng", áp suất gia tăng sẽ tạo ra thấm ướt do tràn dịch, như tình trạng rịn đồ mồ hôi trán, chứ không hề do tuyến nào của âm đạo bài tiết. Điều này đã được Masters-Johnson chứng minh dứt khoát từ năm 1965, để giải thích những trường hợp "lãnh lảng" mà không tuyến nào sản xuất nổi. Giai đoạn kích thích có thể rất dài, rất ngắn, hoặc chấm dứt luôn, "chẳng đi đến đâu", nhưng nếu mọi việc vẫn diễn tiến tốt thì cả hai sẽ chuyển sang giai đoạn kế tiếp.

41. Có điều kiện gì không ?

Có và rất quan trọng. Đó là điều kiện tương đương về hậu quả. Nếu chưa đạt độ cương đúng mức thì người chồng chưa thể bắt đầu và ở người vợ, chưa thấm ướt cũng có nghĩa là chưa sẵn sàng. Tiến hành quá sớm thường được coi như sự "lệch pha" đầu tiên mà nhiều cặp vợ chồng son thường mắc phải.

42. Nhưng cũng phải có biệt lệ chứ ?

Khi "cùng tần số" thì nhanh lắm, đôi khi nhanh hơn cả ông xã nữa. Riêng đối với "biệt lệ" - cũng khá hiếm - có thể sử dụng một chất bôi trơn, tốt nhất từ nguồn gốc "thực

vật", như các loại dầu ăn, hoặc đơn giản và luôn luôn sẵn sàng, là nước miếng. Nên tránh các chất hóa dầu như : vaseline, paraffine... vì chúng thường gây nấm âm đạo.

43. Còn giai đoạn chủ yếu ?

Chủ yếu vì là giai đoạn quyết định sự thành bại mọi việc. Bắt đầu từ lúc "vào đúng vị trí", các kích thích dồn dập sẽ đưa hai vợ chồng lên đến đỉnh cao nhất của cảm giác là cực khoái hoặc chuyển sang giai đoạn giãn lui trong sự thất vọng của bà xã hoặc cả đôi bên.

Điều cần nhấn mạnh, lúc này âm đạo sẽ phủ trùm thật sát lên mọi phần của "bộ phận người đàn ông", như đã được Masters-Johnson chứng minh bằng hình ảnh, và luôn luôn xảy ra đối với mọi kích thích của "hai bên đối tác", kể cả ở phụ nữ đã sinh đẻ nhiều lần. Một lần nữa "tâm cơ" chỉ là ám ảnh hoang tưởng.

Giai đoạn chủ yếu phải đưa đến cực khoái, đó là mục đích chính của mọi sinh hoạt vợ chồng. Thời gian này thay đổi tùy theo từng người, từng hoàn cảnh, từng trường hợp khác nhau... Không hề có một tiêu chuẩn nào áp dụng chung cho tất cả mọi người. Thời gian cần thiết của giai đoạn chủ yếu phải được định nghĩa là đủ để người đàn ông đưa vợ mình đến cảm giác thể xác cao nhất. Như vậy, 5 - 10 phút hay 1 giờ đều không có ý nghĩa gì cả hoặc đầy đủ ý nghĩa nếu đạt được mục đích.

Tuy nhiên, nếu bạn cứ "kiên quyết" đòi đưa ra một con số, thì thống kê ở các nước Âu châu cho thấy thời gian này kéo dài khoảng 4-5 phút. Đàn ông Việt Nam chắc

không dờ hơn một giờ hơn. Dù sao, một lần nữa, đây là chuyện hoàn toàn cá nhân, để cố gắng đi đến tình trạng đặc biệt. Điều mà lịch sử loài người tốn rất nhiều "giấy mực" là cực khoái.

44. Như thế nào ?

Kích thích sẽ càng lúc càng tăng, đến khi người đàn ông cảm thấy không còn tự chế nổi, có cái gì muốn thoát ra khỏi cơ thể. Đó là điểm bất hồi, không trở lại được nữa. Trong những giây phút mong manh này, cảm giác tình dục đạt đến mức độ "không ngòi bút nào mô tả đúng" tuy văn chương ở mọi thời đại, của mọi dân tộc đều đã làm việc này.

Liên sau đó, ào ạt, sấm sét, như mọi phản xạ, là hiện tượng xuất tinh, do co thắt nhịp nhàng các cơ bắp hạ bộ, có thể bắn tinh dịch đi xa đến 1m, nếu không nằm trong âm đạo.

Ở người vợ, cực điểm khoái lạc bắt đầu bằng những thích thú mãnh liệt từ "phần dưới" lan rộng đi khắp người, cùng với cảm nhận tuyệt vời mà chỉ những người đã trải qua mới biết. Giai đoạn này ở phụ nữ thường kéo dài hơn ông xã và đạt mức độ cao hơn, khoảng từ mười giây đến một phút. Điều quan trọng nhất, ở cả đàn ông lẫn đàn bà, đã là tột đỉnh thì tất nhiên không thể cao hơn; trong điều kiện bình thường, mọi người bình thường đều được thiên nhiên trang bị đầy đủ "phương tiện" để đạt cực khoái, tất cả mọi trợ lực như vòng mắt trều, v.v...(câu 60) chẳng thêm được gì, và chỉ là ảo tưởng.

45. Còn về mặt sinh học thì sao ?

Trước hết, huyết áp tăng thêm từ 100mm thủy ngân lên đến 200mm vào lúc *cực khoái*, sau đó sẽ từ từ trở lại trị số khởi đầu.

Nhịp tim cũng nhanh hơn gấp đôi, từ 80 lần/phút đến 150-160 lần/phút. Nhịp thở càng lúc càng dồn dập theo với cảm giác, trong giai đoạn *cực khoái*, cả hai người đều "hít vô, thở ra" 40 lần/phút, tức gấp đôi lúc bình thường.

46. Như vậy có gây tai biến gì không ?

Hoàn toàn không, nếu cả hai đều mạnh khỏe. Nhưng trong trường hợp bị bệnh tim mạch, nhất là *cao huyết áp* từ trước, thì cũng có thể xảy ra tai biến (câu 65).

47. Sau đó thì sao ?

Tiếp theo cảm giác vũ bão là khoảng thời gian hai vợ chồng nằm bên nhau để thưởng thức "hạnh phúc gối chăn".

Bộ phận sinh dục dần dần trở lại trạng thái bình thường, và phải mất một thời gian nhất định, gọi là *kháng ngu*, thay đổi tùy theo người, ông xã mới có khả năng "tái diễn". Trong khi phụ nữ lúc nào cũng sẵn sàng để trở lại *giai đoạn cực khoái* khi được kích thích đúng mức.

Nếu *giai đoạn chủ yếu* không đưa đến *cực khoái* thì

cũng vẫn chuyển qua *giai đoạn gián lui*, với tất cả những hậu quả về tinh thần, tâm sinh lý **CÓ THỂ XẢY RA**. Trong nhiều trường hợp, những hậu quả này không đáng kể lắm, người vợ thấy "thiếu thốn, mất mát" hoặc khó chịu, thất vọng... rồi thôi. Nhưng đôi khi, nhất là do yếu tố khác tác động, có thể nghiêm trọng không ngờ và trở thành vấn đề lớn, đe dọa hạnh phúc gia đình. Điều cần phải ghi nhận, là thông thường "đổ vỡ" xảy ra do người đàn ông *bất lực* nhiều hơn, rất ít khi vợ chồng phải chia tay vì bà xã *lãnh cảm*.

48. Lãnh cảm là sao ?

Là chuyện rất phức tạp, sẽ được đề cập đầy đủ trong phần dành cho phụ nữ.

Dù sao, một số khái niệm cần được ghi nhận :

* *Cực khoái*, ở bà xã, chỉ là có hay không mà thôi (*To be or not to be, that is the question*).

* Các nhà nghiên cứu NỮ cho rằng : *Không có đàn bà lãnh cảm mà chỉ có những người đàn ông vụng về*; tuy cường điệu nhưng không phải không đúng.

* Trình độ và "tay nghề" của ông xã nhiều khi không ảnh hưởng mấy, cụ thể nhiều "tay chơi" lừng lẫy, khi cưới một cô gái hiền lành bình thường, lại "thất bại thê thảm".

* Khi người đàn ông bị *bất lực* và điều trị phục hồi, anh ta có thể "hành sự" với bất cứ đối tượng nào, kể cả ...*bia ôm*...

* Nhưng phụ nữ lãnh cảm thì luôn luôn phải có đối tượng, lãnh cảm với ai, và điều trị để hết lãnh cảm với ai? Điều trị lãnh cảm ở phụ nữ đòi hỏi phải có ông xã, hoặc một bạn tình cụ thể.

49. Có cách nào gia tăng ham muốn không?

Ông bà ta thường nói “No com ảm cật”, nếu sức khỏe tốt, có điều kiện về đối tượng, tất nhiên phải nghĩ tới “chuyện đó”, chẳng cần bất cứ thuốc men nào cả.

Nhưng “ham muốn” là một việc, thực hiện “ham muốn” lại là chuyện khác, nhiều người nhiều khi rất “muốn” đó chứ, mà “cái kia” nó có nghe theo đâu! Về mặt sinh học, một vài loại dược phẩm an thần kinh, chống lo âu, giải ức chế... cũng đạt tác dụng gây “ham muốn”, nhưng nếu “có vấn đề” về cương cứng (câu 107) và không thể hiện được, hoặc thể hiện “không hoàn chỉnh” thì thà đừng “ham muốn” còn hơn. Gây cương nhân tạo bằng thuốc (câu 109) trái lại, chẳng cần phải “ham muốn”, vẫn thực hiện đến nơi đến chốn”.

50. Chữ còn “thuốc kích dâm” là sao?

Là “chuyện thân thoại” đối với Y học. Hiện nay chưa có loại thuốc nào gọi là *kích dâm* được ghi nhận trong Dược điển. Lý do rất đơn giản là trình độ khoa học cuối thế kỷ XX chưa thể hiểu rõ thế nào là cảm giác, kích thích, cực khoái... mọi thứ thuốc cường dương, kích dâm, kích dục, đều là truyền thuyết dân gian và tác dụng nếu có,

cũng chỉ đơn thuần là *tâm lý*. Bằng chứng là tất cả các thứ thuốc đó đều chỉ tác dụng với người này mà không hề tác dụng với người kia. Cụ thể, một thứ thuốc Đông, Tây, uống, tiêm... được ông A xem như thần dược, lại chẳng có tác dụng gì với ông B.

Toa thuốc của vua Minh Mạng “*Nhất dạ, lục giao, sinh ngũ tử*” (một đêm, 6 lần, sinh 5 vì có bà sinh đôi) sẽ rất hiệu nghiệm nếu người dùng là... vua Minh Mạng, hoặc chí ít ra thì cũng phải có bệnh giống ông ta. Còn với người khác thì không có gì đảm bảo.

51. Chữ còn mấy cô gái bị cho uống thuốc “gì đó”?

Cũng là chuyện thân thoại luôn! Thuốc thì có thừa, như bia, rượu Champagne... “*sang trọng lắm! Uống vô bảo đảm không say!*” hoặc những bước nhảy điệu dặt, điệu nghệ, v.v... và v.v... chứ thật sự ra thì chẳng có thuốc kích dâm, kích dục gì cả (riêng thuốc mê lại là chuyện khác).

52. Nhưng cũng phải có thuốc cho đàn ông chứ?

Đĩ nhiên là cũng phải có, vì đó là ước mơ ám ảnh loài người từ hàng bao thế kỷ nay.

Trước hết là *ấn*, ngay từ xa xưa, tại châu Phi đã có tục lệ “*chiêu đãi*” chú rể bằng “*trinh hoàn sư tử*” vào đêm tân hôn. Nếu khó tìm ra món trợ lực độc đáo này - tất nhiên - thì có thể thay bằng “*cái*” của chó sói, hoặc theo

nguyên tác “*ăn gì bổ nấy*” : bộ phận sinh dục của những động vật vốn nổi tiếng về “*thành tích dương sự*” như : dê, bò, heo rừng, lừa, gấu, hải cẩu, v.v...

Ngoài ra, tự ngàn xưa, thực phẩm từ biển cả vẫn được “*tin tưởng*” nhiều, có lẽ vì Vệ Nữ - thần Ái tình - sinh ra từ đại dương. Dù sao, cá luôn luôn giữ vị trí hàng đầu như : cá mè, cá thu, cá mập, nhất là vi cá..., sau đó đến tôm, mực, các loại sò ốc, bào ngư... Liên hệ tới biển, dưới góc độ khác, là *yến chung đường phèn*, mà chỉ cần mới nghe thông báo giá tiền (!) là đã thấy “*bốc*”.

Các loại gia vị như tiêu, hành, tỏi, gừng... cùng với sa nhân, đậu khấu, quế, đinh hương, v.v... đều rất “*cơ bản*”, nhất là khi kết hợp với mật ong. Cụ thể, mỗi sáng điểm tâm bằng lòng đỏ trứng gà trộn mật ong, quế, và thêm ly sữa dê như bên Ấn Độ là “*bảo đảm cực kỳ!*” Ngoài ra, *mãng, măng tây, sừng tê giác* càng tốt, vì hình dạng “*rất giống*” cũng được nhiều người quan tâm ái mộ.

53. *Mây thứ đồ tác dụng thật không ?*

Cũng có tác dụng ! Và Vũng Tàu, Nha Trang hoặc Đồ Sơn.. là những nơi tác dụng nhất. Dạo chơi bãi biển, lúc hoàng hôn, rồi vào nhà hàng nghe nhạc êm dịu, dùng bữa tối với tôm, cá, mực, ốc... kèm theo nhiều tiêu, hành, tỏi... và vài lon... Sau đó về tới khách sạn là “*kết quả trông thấy*” ! Có điều thật khó biết đích xác thành phần nào là chủ yếu trong cái tổng thể đầy thơ mộng đó.

54. *Còn dược phẩm thì sao ?*

Cái này lại còn “*ly kỳ*” hơn ! Ngay từ thời thượng cổ, các thầy thuốc La Mã, Hy Lạp... cũng đã sử dụng nhiều loại “*dược phẩm cường dương*”, gồm tiêu và một vài loại rễ cây được giữ kín, cũng như mới đây nhất (?) : *Đại bố thận trường xuân tửu* (!) sản xuất tại Cali “*do Việt kiều đem về*”. Tất cả đều đa dạng, muôn màu, muôn vẻ... phù hợp với tình dục ở loài người vốn vẫn “*linh hoạt*” như vậy.

Về phía Đông phương chúng ta, nơi mà nhiều tác giả Âu Mỹ gọi là “*thánh địa*”, chưa cần đề cập đến các tác phẩm “*tâm cơ nhân loại*”, từ trước Công Nguyên như KAMA SUTRA (Ấn Độ), VƯỜN HUƠNG UYÊN (Ả Rập), v.v... chỉ riêng các bộ *Song Mai Cảnh Ám Tùng Thu*, *Đổng Huyền Tử*, v.v... trước tác vào thế kỷ thứ V-VI... hoặc *Nam Dược Thân Hiệu* của Tuệ Tĩnh, *Y Tông Tâm Lĩnh* của Hải Thượng Lãn Ông, v.v... cũng đã dành nhiều chương cho việc “*trợ lực dương sự*” bằng đủ loại thuốc thang, cây cỏ...

55. *Còn thuốc Tây ?*

Chúng ta hãy điểm qua một vài loại thuốc Tây thuộc vào hàng “*danh môn chính phái*” được ghi trong Dược điển hản hời, tất nhiên là với những chỉ định khác :

* TESTOSTERONE hay *Hormone nam*, đã trở thành huyền thoại lớn nhất, qua các *dạng chích*, với những tên : SUSTANON, HEPTYLATE DE TESTOSTERONE, ANDROTARDYL, TRIOLANDREN..., *dạng uống* :